

GÜLHAN DAVARCI • Kıyısında

GÜLHAN DAVARCI 1984 yılında Kayseri’de doğdu, üniversite yıllarına kadar aynı şehirde yaşadı. “Dünyaya bir kez çocukken bakarız, gerisi hatıradır,” diyen Louise Glück’e inanıyor. *Sisler Dağıldığında* adlı romanı 2023 Everest İlk Roman Yarışması Ödülü’nü aldı. *Kıyısında* adlı romanı 2026 yılında İletişim Yayınları’ndan çıktı. Ayrıca, *Çok Özel Dostlar Kulübü* (2021, Kanguru Yayınları) ve *Unutma Bizi Dolması* (2025, İletişim Yayınları) adlı iki öykü kitabı vardır.

İletişim Yayınları 3726 • Çağdaş Türkçe Edebiyat 677

ISBN-13: 978-975-05-4017-2

© 2026 İletişim Yayıncılık A.Ş. / 1. BASIM

1. Baskı 2026, İstanbul

EDİTÖR Emre Bayın

KAPAK ve KAPAK İLLÜSTRASYONU Seda Mit

UYGULAMA Hüsnü Abbas

DÜZELTİ Berfin İnan

BASKI Ayhan Matbaası • SERTİFİKA NO. 44870

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6/41

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 32 38

CİLT Güven Mücellit • SERTİFİKA NO. 45003

Mahmutbey Mahallesi, 2622. Sokak, No. 6

Bağcılar 34218 İstanbul • Tel: 212.445 00 04

İletişim Yayınları • SERTİFİKA NO. 40387

Cumhuriyet Caddesi, No. 36, Daire 3, Seyhan Apartmanı,

Harbiye Mahallesi, Elmadağ, Şişli 34367 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

GÜLHAN DAVARCI

Kıyısında

Tuğba Yirmibeş'e...

Tanrım ne yaptık sana
Kuşlarının kanatlarını mı kırdık
Ne yaptık sana

– Bejan Matur

Birisi dal dedi, öbürü elif..
... birbirimize çarpıp duruyoruz.

– Mesnevi

Birinci Gün

1

*How I wish you were here*¹

Telefonun titremesiyle müzik duruyor. Kolunu uzatıyor, telefonu bulana kadar elini komodinin üzerinde birkaç noktaya değdiriyor. Bir gözü yastıkta gömülü, diğerini zar zor açıyor. Ekranda annesinin adı. Kesin rüyasında gördü yine. *Uyuyamadım oğlum, iyi misin? Anne bu saatte arama diyorum, iyiysen de kötü oluyorum.* Telefonu açmadan tekrar komodin üzerine koyuyor, uykuya dalmaya alışıyor. *How I wish you were here.* şarkı susuyor, telefon titriyor. Yine mi? Telefona uzanıyor. Sinirli. şimdi sessizde. Ara arayabilirsen! Yorganı başına çekiyor. Sağa dönüyor, sonra sola, sonra yeniden... Yok olmuyor, dalamıyor. N'apmalı? Direnmenin anlamı yok, kalk yataktan. Uykunun içine edildi. Yorganı üzerinden atıyor, yatağın içinde doğruluyor. Kendilięinden uyanamadığında bütün dengesi bozulur. Telefona uzanıyor.

---

1 Keşke burada olsaydın.

Bir arama daha ekranda. Arar, arka arkaya arar, cevap verilene kadar arar. Israrcıdır çünkü, sınırı yoktur! Ya sabır... Bugün açmayacak telefonu, görsün bakalım, kimin inadı üsteymiş! Ayak ucuna doğru fırlatıyor telefonu. Karyolanın demirine çarpıyor alet. Yok yok, bir şey olmamıştır. Bu sesi çok duydu. Yataktan fırlayıp hızla giyiniyor. Bir iki üç dört... Üç mü? Hayret, bu sabah üç defa öttü horoz!

*Hot air for a cool breeze?*² Sabahın ayazı yüzünde şimdi. *Seninkisi uyku değil, ölüm. Her gece ölüp sabahında diriliyor-sun.* Bahçe kapısını kapatıyor, demirden çıkan ses babasının sesini bastırıyor. Kuzeye doğru adımlarını hızlandırıyor. Bu sabah da dünyaya döndü işte, gördüğü kabusa rağmen, büyük bir marifetmiş gibi döndü. Beresini kafasına geçiriyor. Hadi oğlum, başlıyoruz. *Eh büyük nimet bilene, her gece şu fani dünyayı terk etme şansı verilmiş sana.* Varlığına inandığın şans sana da verildi baba, hem de dünyaya dönme zorunluluğun yok bak, ne güzel. Evden sahile giden asfalt yolu geçmek her seferinde beş dakika. Keşke ölmek için bu kadar acele etmeseydin. Sakin adımlarla ilerliyorsun. Oh, sabah serinliği! Bana da bıraka bıraka her gece öldüğümü söyleyen sesini bıraktın. Mirasın için sağ ol. Asfaltın bıçak gibi kesilip sert toprağın başladığı yerde esneme hareketlerine başlıyor. Baş önce sağa sola, sonra öne arkaya. Şaşkın kendine bir yer seçip oturuyor, gözünü bir an olsun ayırmıyor, hareketler bitene kadar Aslan'ı izleyecek. Bir bacağını arkaya uzatıp diğerini öne doğru büküyor. Bir kolunu yukarı kaldırıp yana doğru eğiliyor. Omurgasını dikleştirip sağa sola kaykılıyor, dizlerini tutup karnına doğru çekiyor, ayaklarını kalçalarına geçiriyor zıplayarak. Öne doğru eğiliyor, parmak uçlarıyla yere dokunmaya çalışıyor. En ufak bir rahatlama yok, ağırları yerli yerinde. Hadi! Komutu alır almaz ayakta Şaşkın. Koşmaya başlıyorlar. *Babanız erkenden bira-*

2 Serin bir esinti yerine sıcak havayı.

kıp gitti beni. Kimim var sizden başka? Deniz gri, dalgalı, tekinsiz. Hep hayırsızdı rahmetli zaten, erkenden ölürek yine yaptı yapacağını. Adamı mezarında da rahat bırakmıyor. Söğüt ağacını ben dikmesem, aklına hayatta gelmezdi. Ölenin vasiyeti, vaadi varmış, kimin umurunda? Kalanlar hep kendi derdinde. *Hot ashes for trees?*³ Sahilin ucunda ağaçlar. Mezarımın başına bir söğüt ağacı dikin sizden önce ölürsem, gölgesi öte dünyada bana ulaşır. Diktim söğüt ağacını, ulaştı mı baba? *Acelesi ne oğlum, adam yerine yerleşmeden tepesine ağacı konduruverdin?* Ağaçların ardında sıra sıra tepeler. Bir dağ başına, ıssız bir yere koyun beni. Vasiyetini yerine getiremedim baba. *Saçmalama Azim, baban tabii ki yakındaki mezarlığa gömülecek, dağ başı, ıssız yer filan, bu saçmalıklar da nereden çıktı?* Hep öyle derdi anne. Yaşarken yabaniliğinden az çekmedim, şimdi de dağ başlarında kocamın mezarını mı arayacağım? Ağaçların arasında tek tük evler. Adam mezarında da yaban kalmak istiyor. Ölünce sözümüzün hükmü kalmıyor mu anne? Rakı masasında ettiği lafların hükmünden mi bahsediyorsun oğlum, bilmem kaçınıcı dublesinde tenezzül edip iki çift laf etmiş, o da dağ başında bir mezar mıymış? *A smile from a veil.*⁴ Güldürme beni. *So, so you think you can tell?*⁵ Yeter! Kaç kere gitti ziyaretine acaba? Şaşkın, hadi oğlum, yürüsen! Burası onun dünyası. *Heaven from hell, blue skies from pain.*⁶ Bu rüzgâr, bu çayırlar, ağaçlar, deniz, martılar, kumsal... Unut unut geçmiş, hepsi geride kaldı. *And did they get you to trade your heroes for ghosts?*⁷ Kaldı mı sahiden? Bu rüyalar, bu ısrarcı aramalar neden peki? Rüzgâr hızını artırıyor, dalgalar büyüyor. Yeni hayatının eşliğinde mi gerçek-

3 Ağaçlar yerine sıcak külleri.

4 Bir gülüşü maskeden.

5 Demek ayırt edebileceğini düşünüyorsunuz?

6 Cenneti cehennemden, mavi göğü acıdan.

7 Kahramanlarını hayaletlerle mi takas ettirdiler?

ten? Kulakları denizin sesiyle yıkanıyor mu her gün? Bugün ormana girmeyelim, kumsalın sonundan dönelim oğlum. Ormandaki uzun yürüyüşlerde gözleri temizleniyor mu? Temiz havayı içine çek oğlum, çek, tadını çıkaralım şu hayatın! *Sende bu kafa oldukça her yer aynı. Abinin yanına git bari, işlerinde ona yardım et, bir işe yara. Do you think you can tell?*⁸ Şaşkın kuyruğunu bir o yana bir bu yana sallıyor, keyfi yerinde. Bazen yavaşlayarak bazen hızlanarak Aslan'a ayak uyduruyor. *Benim bir işim var zaten, iyi de para kazanıyorum, mimarım ben, unuttun mu anne?* İçinden bir ses yeter diyene kadar yıllardır neredeyse her sabah ve akşam koştı. Başlangıçta rastgele, üzerinde eşofman, ayağında normal bir spor ayakkabıyla. Sonra bu işi ciddiye aldı, hem de hayatta hiçbir şeyi almadığı kadar. Pahalı koşu ayakkabıları ve kıyafetler satın aldı kendine. Adımlarını ve nefesini ayarlamayı öğrendi. Gün geçtikçe hızını da katettiği mesafeyi de artırdı. Yanılıyordun baba her gece ölü gibi uyuduğumu düşünürken! Ense kökünden başına doğru vuruyor ağrı. O kadar gömülmüştün ki kendine, bedenimi saran ağırlardan hiç haberin olmadı. Sağ omzundan beline kadar kasları kaskatı. Unutmak için koşuyor. *The same old fears.*⁹ Kabuslarını unutmak için. Bu geceki rüyayı daha önce de gördüğünü hatırlıyor, o güzel bebeği... Mini minnacık güzel bir erkek bebek, Aslan'ın oğluymuş. Daha hızlı koşuyor. Annesi yok, annesi kim ki? Şaşkın arkada. Aslan odada aranıyor, bebek ve kendisi dışında kimse yok. Sahil bomboş. Hiç eşya yok, bomboş bir oda. Bu boşluğu seviyor. Bir bebekle bomboş odada n'apılır? İnsansız hava sahası, diyorlar değil mi? Sahil de öyle, ne hoş. Bebek ağlıyor. Susturamıyor. Sese tahammülü yok bir süredir. N'aparsa yapsın, bebek susmuyor. Çaresizlik hissi büyüyor, bütün bedeni kaskatı. Elinde bir

8 Ayırt edebileceğini düşünüyor musun?

9 Aynı eski korkular.

şey var, nedir bu? Kollarını kalçasından meme uçlarına doğru sallıyor, koşarken en zoru bunu başarmaktı. Bir biberon, biberon bu. Eline yakışmıyor ki, sanki saatli bir bomba, kalp atışları hızlanıyor, kaçmak istiyor, odanın kapısı yok. Hızlanıyor, Şaşkın'ın performansı yerinde, genç kerata. Nasıl çıkacak oradan? Biberonu bebeğin ağzına dayıyor, bebek itiyor. Bir bomba tutuyor sanki, biberon patlayacak birazdan. Öyle bir korku. Bir çıkış yolu olmalı. Ne kadar koşacağını bilmeden koşuyor. Bir kapı olmalı, bebek susmalı. Ya nefesi kesilirse? İleride hareket eden beyaz bir nokta. Odanın köşesinde işaret gibi beliren bir yastık, bi koşu gidip yastığı alıyor, yere oturup bebeği dizlerinde sallamaya başlıyor. Poşet bu, Allah sizi kahretsin, her yere çöplüğünüzü bırakıyorsunuz. Ninni söylemeli, bebekler ninniyle uyur. Ninni bilmiyor ki? Şarkı söyle oğlum. *We are just two lost souls swimming in a fish bowl*.¹⁰ Bebek susmadı...*Year after year*...¹¹ Hatta uğunmaya başladı. Ya uğunmaktan boğulursa? *How I wish I wish you were here*. Dönüşte poşeti alıp çöpe atmalı. Odanın duvarında beliren bir kapı. Kapıda bir kadın. Şaşkın nerede? Duruyor. Birkaç adım geride. Aslan'a doğru yürüyor kadın, bebeğin annesi olmalı, çok şükür annesi geldi. Dili dışarı sarkmış, soluğu kesik kesik Şaşkın'ın. N'oldu, niye gelmiyorsun oğlum, yoruldu mu? Kadın yaklaşıyor. Saçlarında kocaman bir toka. Turuncu mu, hayır hayır kırmızı, kırmızı bir toka. Sadece tokayı ayırt edebiliyor. Elleri dizlerinde şimdi. Derin derin nefes alıyor, göz göze Şaşkın'la. Bu toka annemin. Kadın yaklaşıyor, bebeğin annesi değil bu, kendi annesi. Oh, annem gelmiş! Rahatlıyor. Nasıl da güzel annesi. Yardım et, tek başımayım burada, bu bebekle ne yapacağımı bilmiyorum. Yılgın ve çaresiz. Hadisene oğlum. Bacaklarına doğru eğiliyor annesi.

10 Bir fanusta yüzen iki kayıp ruhuz biz.

11 Yıllar boyunca.